

[Olufson.]

blev antaget, da vi bedømte Jorden efter den Afgrøde, der stod derpaa, blev der efter Tærskningsresultaterne avlet 2 800 Tdr. Korn paa 190 Tdr. Land. Af Rug og Byg blev der avlet 12 Fold, af Havre og Blandsæd 14—16 Fold. Det er efter Tærskningsresultaterne, idet Kornet blev opvejet, efterhaanden som det kom ud af Tærskemaskinen.

Jeg har en Erklæring fra den daværende Inspektør paa Løvenholm, der siger dette og er villig til overfor Retten at fastslaa det. Det fejler Statskonsulent K. Hansen væk paa den Maade, at han siger, at det kan godt være, men det var et enkelt unormalt Aar, saa det kan man ikke bygge paa. Men hele Kritikken her er bygget paa det unormale Aar 1927. Det Aar, som de kalder unormalt, 1925, maa man ikke regne med, kan man ikke bygge paa, men derimod det unormale Aar 1927 bygger hele Beretningen paa.

Hvis man gaar nærmere ind paa det, vil man se, at allerede i 1928, da Statskonsulent K. Hansen er der, er Forholdet et noget andet. Han skriver i sin Beretning, at Kartoffel trives særdeles godt, der er god Kartoffelavl, Kaaeroer og Turnips er gode, og Sæden er nogenlunde efter Omstændighederne. Man ser, at det er et andet Billede, han giver dér, end i den øvrige Beretning. Saa fremhæver han ganske vist, at Alen er der, og Alen skal brydes, hvis man overhovedet nogen Sinde skal komme til at avle paa „Georgsminde“.

Nu er der sket det, som det ærede Medlem sagde, at Finansudvalget har givet Tilslutning til, at der bliver ofret 30 000 Kr. paa denne Koloni. En Del maatte der nødvendigvis ofres, fordi de unormale Forhold har grebet ind paa en Maade, som ingen kunde forudse. Folkene derovre var kommet i Vanskeligheder, og alle var enige om at hjælpe dem, der selv ønskede at blive hjulpet, over disse Vanskeligheder. Man maa jo nemlig heller ikke glemme, at det var jo ikke dem alle. Vel er der Engle indenfor alle Fag, men der er jo ogsaa nogle, hvor man sætter et B foran, og det er der ogsaa, naar Udstykningsforeningen kommer til, vi har set det adskillige Steder. Dem, der ikke selv vil hjælpes, kan man ikke hjælpe, dem bør man heller ikke hjælpe, men dem, der selv vil arbejde sig fremad, dem vil man hjælpe, og det er dem, man vil sørge for.

Disse 30 000 Kr. skulde bruges til Mergling. Nu er det ganske vist noget helt nyt, at naar en Husmand køber et

Stykke Jord, der ikke er merglet, skal Staten øjeblikkelig gaa hen og mergle. Jeg er ikke sikker paa, at der ikke, hvis det ærede Medlem Hr. Svend Nielsens Jord bliver undersøgt med samme mikroskopiske Nøjagtighed, som „Georgsminde“ er undersøgt med, kunde være en eller anden Plet, hvor der trængtes til Mergling, og i ganske særlig Grad hvis den blev undersøgt med den Baggrund, at vi skal finde alle Fejlene, og Statskassen betaler. Det er netop det, som er Baggrunden for Kommissionsbetænkningen.

Man siger dernæst, at Alen skal brydes, ellers kan der overhovedet ikke gro noget paa „Georgsminde“. Nu har „Georgsminde“ hørt ind under Løvenholm gennem flere Hundrede Aar, og det har været det Sted paa Godset, hvor man havde den bedste Høst. Inspektøren udtaler, at de Tal, jeg har nævnt her, de 2 800 hkg paa 190 Tdr. Land, ikke er nogen Rekordhøst for „Georgsminde“. Men i samme Øjeblik Sagen kommer frem her, kan man altsaa ikke avle noget paa denne Jord, før der bliver ofret disse mægtige Beløb.

Jeg saa forleden i „Randers Dagblad“, hvor Sagen var fremdraget — det Blad, som det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen sidder med, jeg tror ganske bestemt, det var dér —, en Meddelelse om, at nu skulde man til at prøve noget andet derude. Man veg tilbage for at bruge alle disse Penge, og man mente heller ikke, de vilde forslaa, og derfor skulde man til at gaa en noget anden Vej; nu skulde der gøres en hel Række Forsøg paa „Georgsminde“ med, hvad der var bedst, enten at Alen blev brudt, eller at den ikke blev brudt, og Forsøg med Dræning paa den ene eller den anden Maade. Disse Forsøg skulde foregaa gennem en Række Aar.

Men naar man bestemt slaa fast, at Alen skal brydes, før der kan avles, hvorfor skal man saa have Forsøg mellem Brydning og ikke Brydning? Det er noget nyt, der er kommet frem, og jeg ser saaledes paa det, at denne Sag skal bruges gennem en længere Periode; men i saa Tilfælde vil man hverken gavne Statskassens Interesser, for saa vil det blive dyrt, og ej heller gavne de Husmænds Interesser, der skal leve paa „Georgsminde“, for saa længe der overhovedet ikke bliver Ro om Sagen, og den ikke bliver bragt til en Afslutning, kan de ikke faa den Arbejdsro, som nødvendigvis skal til.

Det er i Korthed en Fremstilling af Sagen, saaledes som den er. Pointen er, at Husmændene selv havde købt deres Jord til